

[Statsministeren.]

man skulde bryde Overenskomsterne. Det, at Arbejderne og Arbejdsgiverne overholdt Overenskomster, ansaa det ærede Medlem i visse Situationer for at være af det onde. Da en Afbryder sagde: Ja, men naar vi ingenting fik i 1915, eller hvornaar det var, var det, fordi vi holdt Overenskomsterne, var dette en fuldkommen, rigtig Afbrydelse. Man skulde tro, det maatte bringe den vedkommende hæderlig Omtale, at han saaledes vedstod, at man havde holdt Overenskomsterne. Jeg kan huske, jeg i Venstrepressen har set mange onde Ord, naar sytten Mursvende eller Murerarbejdsmænd brød Overenskomsten og lavede de saakaldte ulovlige Strejker. Det forbavser mig derfor, at det ærede Medlem her vil gaa ind for, at man roligt skal bryde Overenskomster, naar det ikke passer en, at have dem længere. Jeg tror, det er en temmelig daarlig Vejledning at give saavel til den ene som til den anden Side. I alt Fald er det givet, at en saadan Tendens i visse Situationer vil være i høj Grad ubehagelig baade for Samfundet og de paagældende, som det gaar ud over.

Medens det ærede Medlem saaledes opholdt sig ved slige Betragtninger, undlod det ærede Medlem ganske at sige, hvad der skulde gøres, og hvilke Foranstaltninger der skulde træffes i den forhaandenværende Situation, men det er neppe værd at opholde sig derved, og jeg skal ikke gentage mit Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde et Par Bemærkninger i Anledning af det Ordskifte, der har været ført mellem det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og mig, foranlediget ved, hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal omtalte — det findes paa Sp. 7042. Jeg skal paa ny gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem her ganske aabenlyst sigtede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for at lade sin Optræden her i Tinget bestemme af den Omstændighed, at han har faaet en Stilling som Medlem af Bestyrelsen for Afviklingsafdelingen i Landmandsbanken, og paa den anden Side sigtede Regeringen for at have købt ham til denne taknemmelige Rolle ved at give ham denne Stilling. Det staar, som jeg før citerede det, paa Sp. 7042. Overfor dette har jeg sagt, at det ærede Medlem maa ikke ud fra Erfaringer eller Fornemmelser, han kan have af det ene eller det andet, lade sig forlede til at tro, at det er saadan, idet det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, da han gik ind i denne Stilling, gav Afkald paa al anden Virksomhed, som han maatte have, for at han kunde hellige sig denne

Virksomhed paa Statens Vegne helt og udelt og saaledes være Statens Tillidsmand i det paagældende Forhold. Som Følge deraf kan jeg ikke se, der kan være noget som helst Grundlag for den Insinuation, der unægtelig laa i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelser. Jeg har henvist til, at man jo vel vidste, hvordan det kunde gaa, naar Folk ved Siden af deres offentlige Virksomhed havde Stillinger af forskellig Art, Bierhverv, eller hvad man nu kalder det, i bestaaende Selskaber, og har oplyst, at jeg herved sigtede til den Kampagne, der har været i Grundejerforeningen, og under hvilken der jo ifølge Referaterne er Folk, der meget stærkt har hævdet, at netop paa Grund af den paagældende Mands velvillige Holding til Grundejerne valgte de ham ind i Repræsentantskabet for Københavns Kreditforening, og naar han kom hjem, skulde han omordne Venstres Stilling i Boligspørgsmaalet, og gør han det ikke, kan han ikke blive siddende længere i Repræsentantskabet for Kreditforeningen. Hvad der nu end er af rigtigt eller urigtigt i dette, saa kan det ikke bestrides, at dette viser, hvilke Vanskeligheder man kommer i ved saadan Virksomhed, og det er det, jeg har henvist det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal til, da han fandt Anledning til at kaste sig over Regeringen og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Jeg har naturligvis ikke et saadant Kendskab til, under hvilke Betingelser det ærede Medlem Hr. Krag er gaaet ind i Kreditforeningens Repræsentantskab, at jeg overhovedet har kunnet diskutere dette, jeg har kun det, der foreligger offentlig kendt, dels omtalt her i Rigsdagen, dels omtalt i Pressen, at henholde mig til, og at dette er Ubehageligheder og Vanskeligheder, som følger af disse Forhold, kan jo ingen benægte. At det ærede Medlem Hr. Krag optræder med en saadan Tone, som Tilfældet var her i Aften, kan ikke forbavse nogen, naar man erindrer, hvad det ærede Medlem har kunnet præstere af Overfald paa andre. Jeg mindes sidst en Tale af det ærede Medlem, den 15. Januar, hvor jeg blev stemplet for Usandfærdighed og Frækhed, og hvor jeg blev anmodet om for en Gangs Skyld at tale Sandhed, alt sammen af det ærede Medlem Hr. Krag. Naar jeg erindrer dette, forbavses jeg ikke over den Tone og den Adfærd, det ærede Medlem har udvist her i Aften.

Madsen-Mygdal: Den højtærede Statsminister sagde her fra Talerstolen nu for anden Gang, at jeg har brugt Udtrykke